

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Свиленград, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200627 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG2022/3000-195/НП от 05.05.2022 година на Директора на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници”, в частите, с които на „Екстрийм системс” ЕООД с ЕИК 115840762, със седалище и адрес на управление: град Пловдив, ул. „Тодор Г. Влайков” № 2, етаж 1, ап. № 4, представлявано от управителя Младен Петров Шишков, за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в общ размер на 27 356.09 лв. (пункт 1) и за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в общ размер на 9 461.88 лв. (пункт 2).

Дружеството-жалбоподател чрез законния си представител - управителя Младен Петров Шишков, моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като намира същия за неправилен и незаконосъобразен – били посочени

повече от едно нарушение и не са изследвани дадените от него обяснения. Сочи се, че дружеството не било извършило процесните нарушения.

В съдебната фаза, редовно призовано, дружеството-жалбоподател не изпраща представител.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – Директорът на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници”, редовно призован, не се явява, но изпраща представител – Главен юрисконсулт Златина Бояджиева, която сочи че НП е издаде но законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено в обжалваните части. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпраща т представител и не вземат становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 21.04.2021 година дружеството-жалбоподател пред Митническо бюро - Свиленград, декларира с Митнически декларации по официален образец – Единен административен документ (ЕАД) с № 21BG003010026341R0 и с № 21BG003010026341R1 за допускане за свободно обращение и крайно потребление (внос) два употребявани пътнически автомобили – марка „Мерцедес”, модел „Бенц С63” и марка „Мерцедес”, модел „Бенц G63”, като посочва съответно митническа стойност 2 874.62 лв. и 6 124.69 и данъчна основа – 3 212.08 лв. и 6 787.16 лв.

Извършена е на базата на Заповеди на Директора на Териториална дирекция Митница Пловдив, проверка в рамките на последващ контрол на дружеството-жалбоподател от служители на АНО, при която на базата на

представените от дружеството данни, респ. документи, включително документи за извършени плащания, и след съпоставката им, констатира, че дружеството е избегнало частично заплащане на мито и ДДС за тези два автомобила, тъй като е декларирало по-ниски митнически стойности и данъчни основи, а митническата стойност следва да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013 – това е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, към която следва да се добавят и транспортните разходи.

За резултата от проверката е изготвен Доклад от дата 02.03.2022 година, ведно с Приложения, представляващи 5 броя Таблици, екземпляр от който е връчен на управителя на дружеството-жалбоподател.

С Писмо рег.№ 32-74088/07.03.2022 година, е поканен представител на дружеството-жалбоподател да се яви на 16.03.2022 година в Териториална дирекция Митница Пловдив за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Поканата е връчена лично на управителя Шишков.

На дата 16.03.2022 година, основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от явилиия се представител на дружеството-жалбоподател: управителя Младен Шишков е поискано Писмено обяснение, което той дава в писмен вид, в което сочи, че след запознаване с изпратените му Фактури за закупуване на двата автомобила е констатира наличие на измама, тъй като номерът на документите бил едни и същ, след проверка на място се установило, че автомобилите са катастрофирали, което наложило предоговаряне на цените и съответно връщане на част от цената, платена от дружеството-жалбоподател за двата автомобила и с тази върната сума били закупени други автомобили.

На основание чл. 230 от ЗМ, АУАН е изготвен присъствено с личното участие на управителя на дружеството-жалбоподател – Младен Петров Шишков от свидетеля Р. И. И., както и на свидетеля Ц. К. Ц.. В АУАН е посочена като дата на нарушенията **21.04.2022** година. АУАН е надлежно и редовно предявен и връчен на управителя на дружеството-жалбоподател – Младен Шишков – лично, на датата, на която е изготвен констатиращия акт – 16.03.2022 година. Връчването е удостоверено в Разписка, инкорпорирана в самия документ – надлежно датирана и подписана

от представителя на дружеството-нарушител, като управителят сочи, че ще представи възраженията си в законния срок.

Срещу АУАН в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Въз основа на посочения АУАН, на 05.05.2022 година Директорът на Териториална дирекция Митница Пловдив издава обжалваното НП № BG2022/3000-195/НП, с което налага на дружеството-жалбоподател административни наказания „Имуществена санкция” в размер съответно на общо 27 356.09 лв. (за употребяван пътнически автомобил марка „Мерцедес”, модел „Бенц G63”) и 9 461.88 лв. (за употребяван пътнически автомобил марка „Мерцедес”, модел „Бенц С63”) (100 % от общия размер на избегнатите публични държавни вземания – мито и ДДС) на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, вр.ал. 1, т. 1 от ЗМ за извършените нарушения на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН като за дата на нарушенията е посочена **21.04.2021** година. Обжалваното НП е редовно връчено на представител на дружеството-жалбоподател на 01.06.2022 година. Разписката, надлежно оформена - датирана и подписана, се намира приложена в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване и на имената на получателя ѝ, а именно: че е получено НП лично от управителя на дружеството-адресат – Младен Петров Шишков. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

В Акта и в НП е прието за установено, че дружеството-жалбоподател е извършило митническа измама - нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, тъй като е декларирало пред митническите органи с Е А Д № 21BG003010026341R0 и с № 21BG003010026341R1 два употребявани пътнически автомобила съответно с митническа стойност 2 874.62 лв. и 6 124.69 лв. и данъчна основа – 3 212.08 лв. и 6 787.16 лв. вместо 32 304.25 лв. и 91 417.49 лв. за митническа стойност и 35 869.64 лв. и 100 921.20 лв. за данъчна основа, с което е избегнало частично заплащане на мито в размер съответно на 2 924.97 лв. и 8 529.28 лв. и на ДДС в размер съответно на 6 536.91 лв. и 18 826.81 лв.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ –

1091/32-246841 от 02.08.2021 година, Заместник-Директорите на Териториалните дирекции имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ. Персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП е служебно известно на Съда. Т.е. Директорът на Териториална дирекция Митница Пловдив се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директора на Агенция „Митници” по надлежния ред с индивидуален административен акт - Заповед.

В кориците на делото е приложена и актуална справка от Търговския регистър относно дружеството-жалбоподател.

Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично управителя на дружеството-нарушител, при наличие на правен интерес от обжалване и предметно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) (след изпращане на делото по подсъдност от Районен съд – Пловдив) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

Обстоятелството, че в НП е посочено, че подлежи на обжалване пред Районен съд – Пловдив, не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не са нарушени правата на дружеството-жалбоподател, предвид факта, че делото е изпратено по подсъдност на настоящия Съд.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесните Имуществени санкции не са платени – видно от Писмо с рег.№ 32-333148 от

03.10.2022 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в обжалваните части, касаещи Имууществените санкции, в резултат на плащането им.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от митническите органи. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 16.03.2022 година актосъставителят Р. И. И. е заемал длъжността „Държавен Инспектор” в Териториална дирекция Митница Пловдив към Агенция „Митници””, т.е. бил е митнически орган. В тази насока е и изявлението на свидетеля И., направено в открито съдебно заседание, проведено на 24.10.2022 година. Лицето, подписало НП – Евелина Георгиева Харизанова, заема към момента на издаването му длъжността „Директор на Териториална дирекция Митница Пловдив” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Пловдив, част от която е Митническо бюро – Свиленград, видно от представените и приети като доказателства по делото Заповеди в тази насока.

Преценена по същество, Жалбата е основателна, за което Съдът излага следващите правни съображения:

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез съставяне на АУАН и издаване на НП е строго формализиран процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставяне на АУАН, а съгласно чл. 52, ал. 1 от същия закон наказващият орган е длъжен да се произнесе по преписката в едномесечен срок. Последното означава, че наказващият орган е сезиран и дължи произнасяне относно наличието или липсата на извършено от посоченото в АУАН лице на съответното административно нарушение. Със съставянето на АУАН на соченото като нарушител лице се „повдига обвинение” за конкретно извършено нарушение с индивидуализиращите го белези – деяние, **дата** и място на извършване. От този момент за лицето възниква възможност да се защитава срещу вмененото му нарушение и именно в тази връзка ЗАНН поставя като абсолютно условие за законосъобразното издаване

на НП, АУАН да е бил редовно връчен на нарушителя. В този смисъл е недопустимо макар и при същата фактическа обстановка с НП лицето да бъде наказано за административно нарушение със същата правна квалификация, но с **дата** или място на извършване на нарушението, различна от посочената в АУАН. Датата на деянието не може да бъде извеждана от контекста на посочените актове чрез тълкуване волята на АНО.

Казано по друг начин – от обективна страна административното нарушение се характеризира с дата, респ. период на осъществяването си, която следва да бъде посочена в АУАН и НП, които са писмено обективирани волеизявления, така както изискват чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като **следва датата в АУАН и НП да е идентична**. Посочването на този факт относно обективната страна на административното нарушение е от значение както за защитата на административнонаказания субект, който има право да научи всички установени елементи на вмененото му нарушение, за да организира защитата си, но има значение и за съдебната проверка с оглед законосъобразността на акта, с който е наложено наказанието и наличието на доказване на всеки един от елементите (обективна и субективна страна) на твърдяното нарушение.

Както вече бе посочено АУАН има обвинителна функция и именно отразените в него констатации очертават рамките, в които се развива административнонаказателното производство, респ. се осъществява преценката на наказващия орган относно това дали е нарушение, извършено ли е от посоченото като нарушител лице и осъществено ли е виновно. АУАН има обвинителна функция и с него се лимитират пределите на административнонаказателното обвинение както от фактическа, така и от правна страна. В случая с НП е направено различно описание на деянията от фактическа страна като е посочена друга дата на извършването им и по този начин се изменят повдигнатите с АУАН административни обвинения. В тази връзка следва да се посочи, че е необходимо да е налице пълна идентичност между Акта, поставящ началото на административнонаказателната процедура и финализиращият я такъв чрез НП, което е гаранция за осъществяване правото на защита на наказаното лице. В конкретния случай в АУАН е посочена дата на извършване на нарушенията **21.04.2022** година, а в НП е застъпено, че те са извършени на **21.04.2021** година, т.е. наказващият орган на практика е предявил на

дружеството-жалбоподател нови обвинения и го е санкционирал за деяния, различни от описаните в съставения АУАН. Последното обосновава извода, че става въпрос за допуснато от наказващия орган съществено процесуално нарушение при издаване на НП, тъй като по този начин е ограничена възможността на сочения за нарушител да разбере за какви точно нарушения е наказан, за да организира адекватно защитата си. Безспорно е налице разминаване между датата на извършване на нарушенията, посочена в АУАН и тази, посочена в НП, което съществено опорочава административнонаказателната процедура, тъй като на практика „Екстрийм системс” ЕООД е санкционирано за нарушение, извършено на 21.04.2021 година, каквото формално няма установено с АУАН.

Следва да се посочи, че датата на нарушенията, посочена в АУАН, е последваща спрямо датата на съставянето му, което създава неясното относно времето на съставяне на Акта, респ. относно датата на нарушенията.

Отделно от това е налице противоречие в самото НП относно декларираната данъчна основа на единия от автомобилите – на едно място е посочена в размер на 6 797.16 лв., а на друго – 6 787.16 лв., което също представлява процесуално нарушение, нарушаващо правата на жалбоподателя.

Както вече бе посочено административнонаказателната процедура по ЗАНН е строго формална и повечето от правилата, въведени от законодателя в нормите на ЗАНН са императивни, особено тези на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Тяхното нарушение винаги следва да се характеризира като съществено и водещо до незаконосъобразност на издадените Актове. Различието в посочване на задължителния реквизит - дата на извършване на нарушенията в АУАН и в атакуваното НП, представлява съществено нарушение на процесуалните правила, допуснато в административната фаза на производството.

Горното нарушение на административнопроизводствените правила не може да се приеме за техническа грешка. Именно поради строгата формалност на процеса по налагане на административни наказания, регламентиран в ЗАНН и в субсидиарно приложимите НК и НПК, законодателят не е предвидил въобще института „техническа грешка” и не е предвидил възможност за поправяне ѝ. Несъответствието на посочената в НП

дата на деянията не следва да се приема в случая за техническа грешка. Недопустимо е в рамките на съдебния процес, основавайки се на фактите, които се установяват от доказателствата по делото, да се „санират” подобни пороци на НП, респ. АУАН, тъй като биха се променили елементи от обективния състав на нарушението, за което наказващият орган е наложил наказания, респ. актосъставителят е повдигнал обвинение.

Констатираното нарушение съществено нарушава от една страна правото на защита на дружеството-нарушител, поставяйки го в невъзможност да разбере за какви точно нарушения се ангажира отговорността му, а от друга поставя Съда в невъзможност да направи адекватна преценка и относно законосъобразността на Акта по същество на спора.

Така допуснатото нарушение не би могло да бъде „санирано” и по силата на разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Посочената норма предвижда, че НП се издава и когато е допусната нередност в Акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, включително датата му (, която в АУАН е посочена **21.04.2022** година), нарушителят и неговата вина. Т.е. Съдът не е съгласен с изложеното в двете Докладни, приложени в преписката, че допуснатата нередовност в АУАН относно датата на деянията може да се коригира по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, тъй като в случая не са установени по безспорен и категоричен начин нарушенията досежно датата им на извършване, която е задължителен елемент от всяко едно нарушение, респ. установяването му.

Посочената нередовност обуславя нередовност от формална страна на атакуваното НП, явява се абсолютно и достатъчно основание за неговата отмяна, доколкото е от категорията на съществените такива, предвид нарушаване правото на защита, защото въпросите свързани с извършването на нарушението, включително датата на деянието, самоличността на нарушителя и неговата вина подлежат на обсъждане при редовно проведено производство. Допуснатото нарушение на закона е свързано с правото на защита на жалбоподателя и представлява съществен недостатък, който опорочава изцяло производството по ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

Поради санкционния характер на производството по ЗАНН, в тежест на АНО е да проведе законосъобразна процедура, завършила със законосъобразни актове. Допуснатото съществено нарушение при издаването

на НП се явява формално основание за неговата отмяна.

Независимо от изложеното в случай че не се приеме горния извод, то Съдът излага следните съображения:

Съдът би приел, че АУАН и НП са съставени в надлежната форма, по съответния ред и имат необходимото съдържание и реквизити, съгласно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съдът би приел, че словно материализираното описание на деянията и обстоятелствата при извършването им е достатъчно конкретно, точно и изчерпателно, поради което позволява безспорната им индивидуализация като митнически нарушения във фактически състав с правна квалификация - чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ, при ясно указани формата на изпълнителните деяния и техния механизъм – деклариране пред надлежен митнически орган стока с неправилни митническа стойност и данъчна основа, в резултат на което се е стигнало до избягване на частично заплащане на мита и ДДС за двата автомобила, т.е. до митническа измама. Същевременно би се приело, че изложените фактически обстоятелства кореспондират изцяло и съответстват на обективните елементи, очертани в хипотезата и диспозицията на правната норма от цитирания нормативен акт, който очертава правната уредба на действащия митнически режим. Същевременно би се приело, че е дадена правилната – вярна, правна квалификация, съответстваща на словесното фактическо описание на нарушенията и правилно е посочен текст от ЗМ, приложим в конкретния случай. Спазени биха били и процесуалните срокове, установени в ал. 1 (в случая съдът би приел, че нарушенията и нарушителят са открити на 02.03.2022 година с изготвяне на Доклад по извършената документална проверка по процесните ЕАД, като самите нарушения Съдът би приел, че са извършени на 21.04.2021 година, а АУАН е съставен на 16.03.2022 година, т.е. в тримесечния срок от откриване на нарушенията) и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН досежно съставянето на АУАН, респ. и на санкционния акт. За пълнота на настоящото изложение би следвало да се посочи следното: разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН сочи, че преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява Акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства, като разследването може да бъде възложено и на други длъжностни лица от същото ведомство. Съдът би приел, че АНО е изпълнил

задълженията си относно преценка на възраженията и събраните доказателства, и изясняване на спорните факти и обстоятелства във връзка с Обяснението, дадено от управителя на дружеството-жалбоподател. Следва също да се отбележи, че при издаване на НП, АНО е обвързан от разпоредбата на [чл. 57 от ЗАНН](#) относно съдържанието му и няма задължение да се произнася изрично, в самото НП, по направените възражения. В контекста на тези правни съображения, Съдът би приел, че процесното НП се явява изцяло законосъобразен акт от процесуалноправна страна. От тук, съответно биха липсвали формални основания за неговата отмяна в обжалваните части.

Обжалваното НП в атакуваните си части би било законосъобразно и от материалноправна страна. Би се приело, че правилно АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател, приемайки че същото е осъществило съставът на митническо нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Съгласно посочената правна норма, който избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, се наказва за митническа измама. Съгласно текста на [чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ](#) за това нарушение, извършено от юридически лица, е предвидена „Имуществена санкция” от 100 до 200 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания.

В настоящият случай АНО е обосновал извод за наличие на митническа измама.

Датата на извършване на нарушенията би била датата на приемане на ЕАД с № 21BG003010026341R0 и с № 21BG003010026341R1 (както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение).

Мястото на извършване на нарушенията би било митническото учреждение, в което са приети ЕАД с № 21BG003010026341R0 и с № 21BG003010026341R1, а именно: Митническо бюро - Свиленград, код на приемащото митническо учреждение BG003010, което е част от Териториална дирекция Митница Пловдив, видно от представените от страна на процесуалния представител на АНО Заповеди (както вече бе посочено).

Събраните в хода на производството гласни доказателства (показанията на свидетелите Р. И. И. и Ц. К. Ц.), както и писмените такива,

биха установяват по несъмнен начин, извършването на съставомерни деяния, консумиращи нарушение на действащия митнически режим, в частност дефиниран с предписанието на разпоредбата на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. От фактическата обстановка и начинът на действие, описани в обстоятелствената част на Акта и Постановлението б и се установило, че дружеството-жалбоподател е подало ЕАД – 2 броя, при митническо оформяне на стоки, в които е декларирано неправилни митнически стойности и данъчни основи на двата автомобила, внесени на територията на Република България. Т.е. в резултат на неправилното определяне на митническите стойности и данъчните основи на двата автомобила, дружеството-жалбоподател е избегнало частично заплащане на публични държавни вземания. Следователно безспорно бе било установено, че дружеството-жалбоподател е извършило процесните нарушения. В този ред на мисли би било неоснователно наведено в Жалбата възражение, касаещо факта, че в едно НП са наложени санкции за две нарушения, тъй като в ЗАНН няма подобна забрана.

Деянието би било съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на ЕООД, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието. Т.е. отговорността за нарушението на юридическото лице е обективна и не подлежи на изследване от субективна страна.

Наложеният на дружеството-жалбоподател наказанието „Имуществена санкция“ биха били определени при правилно приложение на съответната санкционна разпоредба - чл. 234, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, т. 1 от ЗМ. Така индивидуализираните наказания – Имуществена санкция, биха въздействали в достатъчна степен по отношение на дружеството-жалбоподател, без с тези по-малки по размер санкции да се намалява ефективността на административната репресия, съответна на целите на превенцията, предвидени в чл. 12 от ЗАНН. В случая наказанията биха допринесли със своята неизбежност, а не толкова със строгостта си, като с тях дружеството-жалбоподател ще бъде предупредено, че подобно поведение не може да бъде толерирано, а само наказвано.

Доколкото се явява част от дължимия съдебния контрол, Съдът би

дължал правно обсъждане и относно приложението на чл. 28 от ЗАНН. По убеждение на решаващия Съдебен състав, процесните административни – митнически нарушения не биха разкрили характеристиките на маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на ЗАНН и не биха могли да се квалифицират като такива. За конкретните случаи, не биха се установили фактически обстоятелства, които да обуславят значително по-ниска степен на обществена опасност, от типичната за този род административни нарушения. Допълнителен аргумент би се извел и от характера на обществените отношения, засегнати от конкретните простъпки – административнонаказателни, свързани с действащия митнически режим, който поради важността си е обект на засилена правна защита с оглед охраняваните интереси. Същите са строго регламентирани, цели се създаване на стриктен контрол за движението на паричните/стоковите потоци в и извън Общността, част от която е Република България, като всяко нарушение съществено накърнява целите и принципите на ЗМ, респ. европейското законодателство с приложимите Регламенти. Ето защо, не би могло да се приеме, че нарушенията са с незначителна обществена опасност и случаите да се квалифицират като маловажни.

Изложената фактическа обстановка би се установила от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 24.10.2022 година свидетели – Р. И. И. и Ц. К. Ц.. Съдът би ги кредитирал свидетелските показания като достоверни и би ценил същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С правна преценка за достоверност, Съдът би кредитирал и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите биха се ценили по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. По изложените съображения Съдът би кредитирал и другите налични по делото писмени доказателства.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на страна на АНО в размер на 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение, както и 139.32 лв. за превод на документи. При този изход на делото на АНО не се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение; а

на основание чл. 189, ал. 2 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, направените разноси за превод остават за сметка на съответния орган, които ги е направил независимо от изхода на делото.

В случай на потвърждаване на НП в обжалваните части искането за разноси от страна на АНО би било основателно, като по отношение на Решението в частта за разноските АНО не би могъл да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разноските от негова страна. Доколкото преди изменението на чл. 63 от ЗАНН, исканията за разноси са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на Агенция „Митници”, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”), Съдът намира, че би следвало именно в полза на Агенция „Митници” да се присъдят сторените в настоящото производство разноси за юрисконсултско възнаграждение. Както вече бе посочено разноските за превод остават за сметка на органа, който ги е направил.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 1, вр.ал. 3, т. 2 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № BG2022/3000-195/НП от 05.05.2022 година на Директора на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници”, в частите, с които на „Екстрийм системс” ЕООД с ЕИК 115840762, със седалище и адрес на управление: град Пловдив, ул.„Тодор Г.Влайков” № 2, етаж 1, ап.№ 4, представлявано от управителя Младен Петров Шишков, за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в общ размер на 27 356.09 лв. (пункт 1) и за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в общ размер на 9 461.88 лв. (пункт 2).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Директора на Териториална дирекция Митница Пловдив при Агенция „Митници” за присъждане на разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____